

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Miroslavy Kašírkové a JUDr. Václava Roučky v právní věci **žalobce Mgr. J.B., zastoupeného Mgr. Ing. Ladislavou Jindřichovou, advokátkou, se sídlem Komenského 4, Klatovy, proti žalovanému Policejnímu prezidentovi Policie České republiky, se sídlem Strojnická 27, Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2013, čj. PPR-3376-4/ČJ-2013-990131**

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě ke Krajskému soudu v Plzni se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2013, čj. PPR-3376-4/ČJ-2013-990131 (*dále jen „napadené rozhodnutí“*), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Ředitele Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje (*dále jen „ředitel KŘPPK“*) ve věcech služebního poměru ze dne 31. 12. 2012, č. 3983/2012 (*dále jen „prvostupňové rozhodnutí“*), jímž byl žalobce dnem 31. 12. 2012 podle § 25 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (*dále jen „služební zákon“*) odvolán ze služebního místa zástupce vedoucího odboru služby dopravní policie Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje a současně převeden do personální pravomoci ředitele Ředitelství služby dopravní policie Policejního prezidia České republiky, a zrušení prvostupňového rozhodnutí. Dle žalobce byla obě rozhodnutí vydána v rozporu s platnými právními předpisy.

II. Důvody žaloby

2. Žalobce v úvodu odůvodnění žaloby argumentoval čl. 2 Listiny základních práv a svobod (*dále jen „Listina“*), podle něhož *lze státní moc uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem a to způsobem, který zákon stanoví*, a čl. 3 Listiny, že *nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá*. Uvedl, že jsou právní poměry fyzických osob, které v bezpečnostním sboru vykonávají službu, jejich odměňování, řízení ve věcech služebního poměru a organizační věci služby upraveny zákonem č. 361/2003 Sb. (viz výše služební zákon). Stanovení počtu služebních míst je dáno systemizací (§ 4 služebního zákona). Návrh systemizace připravuje ředitel bezpečnostního sboru (policejní prezident) v součinnosti se svým nadřízeným. Návrh systemizace na příslušný kalendářní rok předkládá v předcházejícím roce ke schválení vládě nadřízený ředitel bezpečnostního sboru. Návrh organizační struktury bezpečnostního sboru připravuje ředitel bezpečnostního sboru a schvaluje jej podle vládou schválené systemizace nadřízený ředitel bezpečnostního sboru (ministr vnitra).

3. Konkrétně pak uvedl, že dne 20.12.2012 převzal přípis, který podepsal plk. Mgr. J. K., ředitel, nazvaný „Zahájení řízení ve věcech služebního poměru – sdělení“ ze dne 19.12.2012, čj. KRPP-212029-IIČJ-2012-0300NL 3 (*dále jen „sdělení z 19.12.2012“*), které bylo vydáno v době platnosti a účinnosti rozkazu č. 127/2010. Tímto sdělením bylo žalobci oznámeno, že je s ním zahájeno řízení ve věci služebního poměru, jeho odvolání ze služebního místa zástupce vedoucího odboru služby dopravní policie Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje v souladu s § 25 odst. 1 písm. a) služebního zákona (*příslušník je odvolán z dosavadního služebního místa, jestliže dosavadní služební místo bylo v důsledku organizačních změn zrušeno*). Přitom podle rozkazu policejního prezidenta č.127 ze dne 29. září 2010, kterým se stanoví vzorová systemizace služebních a pracovních míst krajského ředitelství policie a městského ředitelství policie v souladu s nařízením vlády č. 104/2005 Sb., kterým se stanoví katalog činností v bezpečnostních sborech a s nařízením vlády č. 222/2010 Sb., o katalogu prací ve veřejných službách a správě, příloha č. 1 (str.15) místo „zástupce vedoucího odboru“ na odboru služby dopravní policie k datu 19.12.2012 existovalo a nebylo zrušeno. Až dne 31.12.2012 vydal policejní prezident rozkaz č. 226/2012, kterým se zrušuje rozkaz policejního prezidenta č. 127/2010 a který nabyl účinnosti dnem 1. 1. 2013 a jeho platnost končí uplynutím dne 31.1.2013. Z textu rozkazu č. 226/2012 není zřejmé, zda byl rozkaz č. 127/2010 zrušen pouze na jeden měsíc, tj. od 1.1.2013 do 31.1.2013, či zda byl zrušen trvale. Výklad rozkazu č. 226/2012 není jednoznačný. Navíc byl tento rozkaz do systému eSIAŘ vložen až jako druhý dokument pod čj. PPR-30266-2/ČJ-2012-990130. Žalobce nebyl s rozkazem č. 226/2012 v průběhu celého řízení seznámen, nikdy nebyl přiložen jako důkaz, nebyl součástí odvolacího spisu, poprvé byl citován až v napadeném rozhodnutí.

4. Žalobce vypracoval své stanovisko s datem 28.12.2012 (*dále jen „stanovisko žalobce z 28.12.2012“*), a to s ohledem na skutečnosti v prosinci 2012 mu známé, a navrhl provedení důkazů. Stanovisko žalobce z 28.12.2012 bylo Krajskému ředitelství policie Plzeňského kraje doručeno 31.12.2012, tj. v den, kdy končila lhůta stanovená k vyjádření (dle zákona bylo

postačující odeslat jej v tento den poštou). Ve stanovisku žalobce požadoval, aby byly provedeny jím navrhované důkazy. Navrhoval, aby byl do spisu založen návrh změny systemizace služebních a pracovních míst Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje a Městského ředitelství Plzeň (*dále jen „návrh změny systemizace“*), jeho schválení policejním prezidentem, jeho schválení vládou (§4 odst. 4 služebního zákona) a rozkaz policejního prezidenta, kterým byla vzorová systemizace služebních a pracovních míst krajského ředitelství policie a městského ředitelství policie dle předloženého návrhu (tj. bez místa „zástupce vedoucího odboru“ na odboru služby dopravní policie) vydána. Ve stanovisku žalobce poukazoval, že z „Referátníku“ čj. KRPP-171219-2/ČJ-20120300NL ve věci „Návrh na změnu v systemizaci Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje a Městského ředitelství policie Plzeň“ jednoznačně nevyplývá, že by byl návrh policejním prezidentem schválen. Dále žalobce navrhoval, aby bylo do spisu založeno rozhodnutí policejního prezidenta z 19.12.2012, na které ve sdělení odkazoval.

5. Aniž by bylo jakkoliv rozhodnuto o žalobcem navrhovaných důkazech a aniž by žalobci byla dána možnost nahlédnout do spisu před vydáním rozhodnutí, aby se seznámil s tím, zda jím navrhované důkazy byly či nebyly provedeny, bylo 31.12.2012 vydáno prvoinstanční rozhodnutí, které bylo vyhotoveno dne 28.12.2012, tedy tři dny před uplynutím lhůty stanovené žalobci k vyjádření a tři dny před vydáním rozkazu policejního prezidenta č. 226/2012, jak je zřejmé z přípisu mjr. Mgr. J.B. z 12.3.2013, čj. KRPP-212-12/ČJ-2012-03000P. Z tohoto postupu vyplývá, že správní orgán I. stupně nehodlal brát zřetel na vyjádření žalobce (rozhodnutí měl vyhotovené ještě před uplynutím žalobci k vyjádření stanovené lhůty) a považoval možnost žalobce vyjádřit se za pouze formální akt. Dle žalobce je to hrubý zásah do jeho práv daných mu zákonem. Navíc rozhodnutí bylo vydáno tři dny před vydáním rozkazu policejního prezidenta č. 226/2012. Správní orgán I. stupně se nevypořádal s žalobcovými návrhy, námitkami a s jeho vyjádřením k podkladům rozhodnutí (§ 181 odst. 5 služebního zákona).

6. Dle žalobce bylo prvostupňové rozhodnutí vydáno v rozporu s platným zněním služebního zákona [§ 181 odst. 2 písm. a) služebního zákona], neboť žalobce nebyl ze svého místa odvolán na základě řádně schválené systemizace (řádně schválených organizačních změn), ale pouze na základě návrhu systemizace (platnost či neplatnost rozkazu policejního prezidenta pro stanovení vzorové systemizace služebních a pracovních míst krajského ředitelství policie a městského ředitelství policie nehraje s ohledem na znění zákona žádnou roli).

7. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce dne 10.1.2013 odvolání, ve kterém navrhoval jeho zrušení pro nezákonnost a vady řízení a uplatnil výše uvedené námitky.

8. V odvolání žalobce dále poukázal na to, že je návrhem systemizace navrhováno (v rámci úspor) zrušení místa „zástupce vedoucího odboru“ na odboru služby dopravní policie v 9. platové třídě, přičemž byli na místa v 9. platové třídě v rámci Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje výběrovým řízením dosazováni další příslušníci z 8. či dokonce 7. platové třídy. Dne 14.10.2011 byla svolána na 20.10.2011 porada ředitele Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje, kde měl být předložen návrh systemizace s pracovním názvem „MATKA“. V neděli 16.10.2011 v 15,06 bylo vypsáno výběrové řízení na služební místo

„zástupce vedoucího odboru“ územního odboru Domažlice (čj. KRPP-72923-1/ČJ-2011-0300NL). Výběrové řízení proběhlo 20.10.2011 (v den porady, na které byl předkládán návrh systemizace). Vybrán byl příslušník do té doby zařazený v 8. platové třídě, který byl nedlouho poté (nyní již v 9. platové třídě) ustanoven do funkce vedoucího územního odboru Domažlice. Dne 2.1.2012 (necelé tři měsíce po prvním výběrovém řízení) bylo vyhlášeno další výběrové řízení (čj. KRPP-951-1/ČJ-2012-0300NL) opět na obsazení služebního místa „zástupce vedoucího odboru“ pro územní odbor Domažlice. Vybrán byl příslušník, který na základě výběrového řízení z 11.10.2011, čj. KRPP-71785-1/CJ-2011-0300NL, tři měsíce před zařazením do 9. platové třídy, byl zařazen ze 7. platové třídy do 8. platové třídy. Na uvedené odkazuje žalobce proto, že do 31.12.2008 zastával funkci zástupce ředitele OŘ PČR Domažlice. Tento postup se jeví zcela v rozporu nejen se snahou o snižování mzdových nákladů, ale i v rozporu se zásadami obsazování volných služebních míst dle služebního zákona a v rozporu s příručkou „Obsazování Služebních Míst Ministerstva vnitra ČR, III. vydání, Praha, únor 2008 (informační systém Ministerstva vnitra k obsazování služebních míst podle zákona č. 361/2003 Sb.). Při obsazování služebního místa má služební funkcionář zohlednit délku a druh dosavadní praxe, získané další odborné požadavky, místo dosavadního působiště i místo trvalého pobytu příslušníka. Jde-li o výběrová řízení, na která žalobce opakovaně poukazoval, je zřejmé, že řediteli KŘPPK nebyl znám zákon o služebním poměru, především pak ustanovení týkající se obsazování volných služebních míst (tento zákon nezná pojmy „projevení zájmu“ či „využití možnosti“, užívané ve vyjádření ředitele KŘPPK ze dne 25.1.2013, čj. KRPP-212029-9/ČJ-2013-03000P).

9. Ohledně odůvodnění napadeného rozhodnutí žalobce uváděl, že jsou skutečnosti uváděné v jeho úvodu účelovým, ničím nepodloženým výkladem služebního zákona, nemají oporu v samotném zákoně ani v předkládací a důvodové zprávě. Toto je zřejmé i z dosavadní praxe, kdy je v záhlaví rozkazu policejního prezidenta č. 127/2010 uvedeno: „V souladu s nařízením vlády č. 104/2005 Sb, ...“. To znamená, že návrh organizační struktury bezpečnostního sboru připravuje ředitel bezpečnostního sboru a schvaluje jej podle vládou schválené systemizace nadřízený ředitel bezpečnostního sboru. Není proto možné, aby bez dalšího zákonem daného postupu při tvorbě a schvalování systemizace tuto ředitel KŘPPK změnil a následně policejní prezident tuto změnu schválil. Je-li tento postup správný, znamenalo by to, že služební funkcionář nemusí respektovat zákonná ustanovení a může je svými rozhodnutími měnit, což je v rozporu s platnými právními předpisy a především ústavním pořádkem ČR.

10. Žalobce označil část odůvodnění napadeného rozhodnutí týkající se námitky vůči nerespektování lhůty stanovené mu v rámci prvostupňového řízení k vyjádření za zcela nepochopitelné a naprosto odporující zákonu. Služební funkcionář určí lhůtu, kterou nerespektuje, připraví účastníka řízení o jeho práva daná mu zákonem a odvolací orgán rozhodne, že se jedná o vady, které nezapříčiňují nezákonnost napadeného rozhodnutí, a nebere na vady zřetel. Pokud je účastník řízení zkrácen o jakékoliv své zákonem mu dané právo, je rozhodnutí nezákonné. Stěží lze napravit pochybení tím, že ex post (když už je ve věci rozhodnuto) se umožní účastníku nahlédnout do spisu.

11. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí nevypořádal s námitkami žalobce, které uvedl v podání ze dne 25.3.2013 a které se týkaly nepravdivých tvrzení ředitele KŘPPK, vrchního

rady plk. Mgr. J. K. v jeho sdělení ze dne 25.1.2013, čj. KRPP-212029-9/ČJ-2013-0300OP: „*Spisový materiál, se kterým byl odvolatel dne 20.12.2012 seznámen obsahoval jak systemizaci, tak i můj úřední záznam o tom, že v rámci telefonické konference pana policejního prezidenta s řediteli krajských ředitelství, bylo mj. rozhodnuto i o tom, na jaké systemizované služební místo bude odvolatel s účinností ke dni 1.1.2013 ustanoven.*“ Dne 20.12.2012, kdy se dle sdělení ředitele KŘPPK měl žalobce se spisem seznamovat, předmětný úřední záznam ředitele KŘPPK ve spisu založen být nemohl, neboť je datován dnem 21.12.2012. Tento záznam však ve spisu nebyl založen ani dne 21.12.2012, kdy se žalobce se spisem skutečně seznamoval. Spis k tomuto datu obsahoval pouze 36 stran, jak dokládá žalobce kopií „Obsahu spisu“, která mu byla dne 21.12.2012 pořízena a kterou lze prokázat, že ve spisu nebyl založen jiný úřední záznam, než úřední záznam s číslem listu 36 z 15.11.2012 sepsaný plk. Mgr. V.T. Ve spisu nebyla založena řádná systemizace, jak by se mohlo z vyjádření ředitele KŘPPK zdát, ale jen návrh na její změnu. Další tvrzení ředitele KŘPPK, že žalobce dne 14.11.2012 uvedl, že „*jako nejlepší východisko v dané situaci by považoval, za svoji osobu, zařazení do zálohy pro dočasně nezařazené*“, se nezakládá na pravdě. Takovou skutečnost žalobce nikdy neuvedl, jak je zřejmé i ze zápisu z jednání z 15.11.2012 sepsaného plk. Mgr. V.T. Žalobce poukazoval na to, že poté, co se dne 21.12.2012 seznámil se spisem, byly v něm ještě prováděny změny (doplňování), což dokládá „Zápisem z ústního jednání“ ze dne 21.12.2012, který na tomto jednání obdržel, kde je uvedeno čj. KRPP-212029/ČJ-2012-0300NL na témž zápisu, který byl faxován dne 7.2.2013 na Policejní prezidium je jiné číslo jednací, a to čj. KRPP-212029-6/ČJ-2012-0300NL, přičemž číslo 6 je ručně dopsáno.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

12. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Uvedl, že ze spisového materiálu jednoznačně vyplývá, že byl žalobce odvolán ze svého služebního místa na základě řádně schválené změny systemizace Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje a Městského ředitelství policie Plzeň. Je zřejmé, že žalobcovo služební místo bylo k 1.1.2013 zrušeno. Nastavení vnitřní struktury Policie České republiky je plně v pravomoci policejního prezidenta. Odůvodnění napadeného rozhodnutí dostatečně vyvrací žalobcovu námitku, že byl odvolán pouze na základě návrhu systemizace. Je prokázáno, že policejní prezident schválil svým podpisem předkládanou systemizaci služebních míst dne 10.12.2012. Rozkaz policejního prezidenta č. 127/2010, kterým se stanoví vzorová systemizace služebních a pracovních míst krajského a městského ředitelství policie byl bez náhrady zrušen rozkazem policejního prezidenta č. 226/2012. Seznámení žalobce s tímto rozkazem je za existence řádně schválené systemizace nadbytečné, žalobce nemohl být uvedeným postupem při změně systemizace zkrácen na svých právech. Postup prvostupňového služebního funkcionáře byl transparentní, žalobce dostatečně v předstihu věděl, že jeho služební místo bude v rámci nové organizační struktury krajského ředitelství zrušeno, byl rovněž informován o možnostech svého dalšího zařazení v Policii České republiky. Napadené rozhodnutí se dostatečně vypořádává se skutečností, že prvostupňové rozhodnutí nereaguje na návrhy žalobce na provedení důkazů ze dne 28.12.2012. Jednalo se o procesní vadu, která ovšem nebyla způsobilá zapříčinit nezákonnost rozhodnutí. Jestliže bylo v rámci odvolacího řízení umožněno žalobci nahlédnout do spisového materiálu a bylo reagováno i na jeho další námitky a návrhy, byla tato vada odstraněna, přičemž správnost takového postupu je dovozena z judikatury Nejvyššího

správního soudu. Další námitky žalobce stran obsazování jiných služebních míst v Krajském ředitelství policie Plzeňského kraje nemohly mít vliv na právní hodnocení tohoto konkrétního sporu. Žalobcovo služební místo bylo z důvodu organizačních změn zrušeno, postup při obsazování žalobcem zmíněných služebních míst je ve vztahu k žalobcově situaci nerozhodný.

IV. Replika žalobce

13. Dle žalobce se žalovaný ve vyjádření k žalobě nevypořádal s námitkami týkajícími se procesních vad řízení, ale ani s hlavním důvodem podání žaloby, že rozhodnutí ohledně zrušení služebního místa žalobce bylo provedeno v rozporu s platnými právními předpisy, služebním zákonem.

14. Žalobce s odkazem na § 4 služebního zákona namítal, že podle platných právních předpisů je počet služebních míst dán systemizací, která musí být schválena vládou České republiky, což v daném případě nebylo. Z návrhu změny systemizace (tabulka na str. 4) je zřejmé, že k 31.12.2012 byl celkový počet systemizovaných služebních míst na Krajském ředitelství policie Plzeňského kraje 2.406 a od 1.1.2013 činil 2.204 systemizovaných služebních míst. Z této tabulky vyplývá, že dle návrhu změny systemizace došlo ke změně počtu systemizovaných služebních míst, proto bylo potřeba tuto systemizaci schválit vládou České republiky, neboť služební zákon jednoznačně stanoví, že stanovení počtu služebních míst je dáno právě systemizací, která je schvalována vládou. Jestliže žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že žalobce byl odvolán ze svého služebního místa na základě řádně schválené změny systemizace, musí toto tvrzení dokázat. Jediným možným důkazem tohoto tvrzení je předložení předmětné změny systemizace na rok 2013 (která se týká změny počtu služebních míst) se schválením vlády v roce předcházejícím. Toto však žalovaný žalobci ani soudu nedoložil. Vzhledem k tomu, že žalovaný takovýto důkaz nepředložil, žalobce trval na svém tvrzení, že byl ze svého služebního místa odvolán v rozporu se zákonem.

V. Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

15. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (*dále jen „s.ř.s.“*) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. O věci samé rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaný s tím vyslovili souhlas.

16. Žaloba není důvodná.

Právní hodnocení

17. Žalobce byl prvostupňovým rozhodnutím dnem 1. 1. 2013 odvolán ze služebního místa zástupce vedoucího odboru služby dopravní policie Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje a současně převeden do personální pravomoci ředitele ředitelství služby dopravní policie Policejního prezidia ČR, a to podle § 25 služebního zákona, který upravuje *převedení na jiné služební místo ve stejné služební hodnosti*, konkrétně podle odst. 1 písm. a) tohoto ustanovení, podle něhož *příslušník je odvolán z dosavadního služebního místa, jestliže jeho dosavadní služební místo bylo v důsledku organizačních změn zrušeno*.

I.

18. Podle správních orgánů obou stupňů bylo odvolání žalobce ze zastávaného služebního místa provedeno v důsledku organizační změny schválené policejním prezidentem dne 10. 12. 2012 pod čj. KRPP-171219-2/ČJ-2012-0300NL, při které došlo ke zrušení služebního místa žalobce. Žalobce byl s účinností od 1. 1. 2013 ustanoven na jiné služební místo, do personální pravomoci jiného služebního funkcionáře, v jiném místě služebního působitě. Žalobce však namítá, že nebyl ze svého místa odvolán na základě řádně schválené systemizace, ale pouze na základě návrhu změny systemizace. Namítá, že služební zákon jednoznačně stanoví, že je počet služebních míst dán právě systemizací, která je schvalována vládou, a jediným důkazem, že tomu tak bylo i v daném případě, je předložení změny systemizace služebních míst na rok 2013 schválené vládou v roce předcházejícím.

19. Mezi účastníky je tak především sporné, zda byl žalobce ze svého služebního místa odvolán na základě řádně schválené změny systemizace služebních míst, tzn. na základě řádně schválených organizačních změn, či jen na základě návrhu systemizace služebních míst, resp. návrhu neschváleného vládou, a tedy v rozporu se služebním zákonem.

20. Systemizace bezpečnostního sboru (podle § 1 odst. 1 služebního zákona se bezpečnostním sborem krom jiných tam uvedených rozumí i Policie České republiky) je ve služebním zákoně upravena v § 4. Podle § 4 odst. 1 služebního zákona *se systemizací rozumí stanovení počtu služebních míst včetně počtu míst příslušníků zařazených v zálohách a objemu prostředků stanovených státním rozpočtem na příslušný rok na jejich služební příjmy*. Podle odst. 2 *návrh systemizace připravuje ředitel bezpečnostního sboru v součinnosti se svým nadřízeným. Návrh systemizace je zpracováván v souladu s úkoly, které plní bezpečnostní sbor podle zvláštního právního předpisu*. Podle odst. 3 *návrh systemizace Policie České republiky doplní ministr vnitra o návrh systemizace pro příslušníky povolané k plnění úkolů v ministerstvu a o návrh systemizace pro příslušníky zařazené v policejní akademii a ve škole. Návrh systemizace pro příslušníky zařazené v policejní akademii a ve škole připravuje ministr vnitra v součinnosti s rektorem a ředitelem školy*. Podle odst. 4 *návrh systemizace na příslušný kalendářní rok předkládá v předcházejícím roce ke schválení vládě nadřízený ředitel bezpečnostního sboru*. Podle odst. 5 *návrh organizační struktury bezpečnostního sboru připravuje ředitel bezpečnostního sboru a schvaluje jej podle vládou schválené systemizace nadřízený ředitel bezpečnostního sboru; v případě zpravodajské služby schvaluje organizační strukturu ředitel zpravodajské služby*.

21. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí k námitce žalobce v odvolání, že nebyla organizační změna řádně schválena, uvedl: „Systemizace bezpečnostního sboru je ve

služebním zákoně definována jako počet služebních míst včetně záloh a objemu prostředků stanovených státním rozpočtem na příslušný rok na jejich služební příjmy (§ 4 odst. 1 služebního zákona). Toto vymezení je užší než vymezení významu pojmu systemizace v obecném jazyce, a proto zákonodárce konceptuálně vymezuje pojem pro potřeby služebního zákona. Pojem organizační struktury ve služebním zákoně vymezen není, nicméně z jeho obecného významu plyne, že jde o souhrn prvků - organizačních článků a vztahů mezi nimi (tzn. že organizační struktura vymezuje jednotlivé organizační články a dále vztahy, zejména vztahy nadřízenosti a podřízenosti mezi těmito organizačními články). Třetí pojem, který se v souvislosti se systemizací ve služebním zákoně objevuje, je „systemizace služebních míst“ uvedená např. v § 22 odst. 4 a § 198 odst. 1 písm. a) služebního zákona. Zákon tedy operuje se třemi pojmy, u nichž vnímá jejich vnitřní odlišnost, pro kterou je užívá samostatně a zároveň vnímá případnou odlišnost použití termínu pro potřeby služebního zákona (vymezení významu „systemizace bezpečnostního sboru“) nebo potřebu bližšího vymezení obecného termínu (doplnění slov „služebních míst“ k obecnému termínu „systemizace“). Z toho je zřejmé, že zákonodárce, když hovořil o systemizaci bezpečnostního sboru nebo o organizační struktuře, zcela jistě neměl na mysli systemizaci služebních míst, tedy naplnění organizační struktury systemizovanými místy, tzn. přiřazení systemizovaných míst definovaných příslušnými atributy (např. typ pracovně-právního vztahu, tarifní náležitosti, vzdělanost, zdravotní a jiné specifické požadavky pro výkon činnosti na systemizovaném místě). Systemizaci Policie ČR schvaluje vláda, organizační strukturu Policie ČR ministr vnitra. Vzhledem k tomu, že policejní prezident stojí v čele Policie ČR (§ 1 odst. 2 služebního zákona), jedná a rozhoduje jménem státu ve věcech služebního poměru příslušníků (§ 2 odst. 2 služebního zákona), je zcela zřejmé, že nastavení vnitřní struktury bezpečnostního sboru (schválení systemizace služebních míst) je plně v jeho pravomoci. V návaznosti na to, policejní prezident také nastavil pravidla procesu tvorby systemizace služebních míst svým závazným pokynem č. 148/2008, kterým se stanoví zásady systemizace služebních a pracovních míst Policie České republiky a postup při přípravě a zpracování návrhů změn v systemizaci služebních a pracovních míst v Policii České republiky. Odvolací orgán tak nemohl přisvědčit námitce odvolatele, že systemizaci, jejímž důsledkem bylo zrušení služebního místa odvolatele, neschválila příslušná osoba.“

22. Žalovaným takto učiněný výklad systemizace služebních míst bezpečnostního sboru je dle názoru soudu zcela v souladu se služebním zákonem a soud se s ním ztotožňuje.

23. K námitkám žalobce uplatněným v nyní projednávané žalobě soud nejprve uvádí zákonná ustanovení významná pro posouzení, zda bylo v daném případě provedeno schválení systemizace služebních a pracovních míst Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje a městského ředitelství policie Plzeň pro rok 2013 v souladu se zákonem.

24. Podle § 1 odst. 1 služebního zákona tento zákon upravuje právní poměry fyzických osob, které v bezpečnostním sboru vykonávají službu (dále jen "příslušník"), jejich odměňování, řízení ve věcech služebního poměru a organizační věci služby (dále jen "služební vztahy"). Bezpečnostním sborem se podle tohoto ustanovení rozumí, krom jiných zde uvedených, Policie České republiky. Podle § 1 odst. 2 služebního zákona v čele Policie České republiky je policejní prezident, dle legislativní zkratky zde uvedené „ředitel bezpečnostního sboru“, který ve smyslu § 2 odst. 1 služebního zákona rozhoduje a jedná jménem státu ve

věcech služebního poměru příslušníků. Řízení a organizace policie je upravena v zákoně č. 273/2008 Sb., o policii České republiky (dále jen „zákon o PČR“), kde je v ust. § 5 odst. 1, 2 a 3 uvedeno, že je policie podřízena ministerstvu. Ministerstvo vytváří podmínky pro plnění úkolů policie. Policejní prezident odpovídá za činnost policie ministroví. Podle § 7 zákona o PČR policejní prezidium a útvary policie s celostátní působností se při nakládání s majetkem České republiky a v právních vztazích považují za součást organizační složky státu a účetní jednotky ministerstva. Podle § 8 odst. 1 zákona o PČR krajské ředitelství je organizační složkou státu a účetní jednotkou, jehož příjmy a výdaje jsou součástí rozpočtové kapitoly ministerstva. V čele krajského ředitelství je krajský ředitel, který je také vedoucím organizační složky státu. Útvary policie zřízené v rámci jeho působnosti jsou vnitřními organizačními jednotkami krajského ředitelství. Podle § 6 odst. 1 zákona o PČR policii tvoří útvary, jimiž jsou a) Policejní prezidium České republiky (dále jen „policejní prezidium“) v čele s policejním prezidentem, b) útvary policie s celostátní působností, c) krajská ředitelství policie (dále jen „krajské ředitelství“), d) útvary zřízené v rámci krajského ředitelství. Podle § 6 odst. 2 věty druhé zákona o PČR útvary policie uvedené v odstavci 1 písm. d) zřizuje na návrh ředitele krajského ředitelství policejní prezident. Podle § 6 odst. 3 zákona o PČR policejní prezidium řídí činnost policie.

25. Význam slova systemizace v obecném smyslu je vykládán jako uspořádání, rozřídění, organizační řád, tzn. vnesení určitého systému do složení konkrétního celku. Ve služebním zákoně je význam systemizace vyjádřen v užším smyslu, aby odpovídal potřebám služebního zákona vyjádřeným v § 1 odst. 1, jako systemizace služebních míst. Proces systemizace služebních míst v rámci Policie České republiky jako celku je ve služebním zákoně upraven v § 4. Jedná se o stanovení celkového počtu služebních míst a tomu odpovídajícího objemu prostředků ze státního rozpočtu na služební příjmy [odst. 1]. Návrh připravuje ředitel bezpečnostního sboru (policejní prezident – viz § 2 odst. 1 služebního zákona a § 5 odst. 3 zákona o PČR) v součinnosti se svým nadřízeným (ministr vnitra – viz § 5 zákona o PČR) [odst. 2]. Že se jedná o návrh systemizace služebních míst v rámci celého bezpečnostního sboru lze dovodit i z věty druhé § 4 odst. 2 služebního zákona, kde je uvedeno, že je návrh systemizace zpracováván v souladu s úkoly, které plní bezpečnostní sbor podle zvláštního právního předpisu (zákon o PČR – zejména § 2). Návrh systemizace na příslušný kalendářní rok, tedy počet služebních míst v rámci Policie ČR jako celku, předkládá v předcházejícím roce ke schválení vládě nadřízený ředitel bezpečnostního sboru (policejního prezidenta), tedy ministr vnitra [odst. 4]. Z toho lze dovodit, že systemizaci Policie ČR schvaluje vláda (viz rovněž § 5 a § 7 zákona o PČR). Organizační strukturu Policie ČR připravuje ředitel bezpečnostního sboru (policejní prezident) a schvaluje jej podle vládou schválené systemizace nadřízený ředitel bezpečnostního sboru (ministr vnitra). Pojem organizační struktura není ve služebním zákoně upřesněn, ale vzhledem k systematickému zařazení v odst. 5 jej lze vykládat tak, že se jedná o organizační strukturu Policie ČR jako celku, nikoliv o konkrétní rozložení služebních míst v konkrétním útvaru – viz § 6 odst. 1 zákona o PČR.

26. Z výše uvedeného je zřejmé, že v ustanovení § 4 služebního zákona je řešena systemizace Policie ČR jako celku s ohledem na objem prostředků stanovený státním rozpočtem na příslušný rok na služební příjmy. Je proto zcela logické, že je takto pojatá systemizace možná jen za podmínek jejího schválení, případně schválení její změny, na

úrovni vlády a ministra vnitra, tzn. že je správný závěr žalovaného, se systemizací Policie ČR schvaluje vláda a organizační strukturu Policie ČR schvaluje ministr.

27. Jiná je situace při určování počtu služebních míst v rámci krajského ředitelství policie ČR. Zde je nutno vycházet z ustanovení § 1 odst. 2, § 2 odst. 1 služebního zákona a § 5 odst. 3, § 6 odst. 1 písm. c) a § 6 odst. 3 zákona o PČR, tedy z toho, že je v čele Policie ČR policejní prezident, který jedná a rozhoduje jménem státu ve věcech služebního poměru příslušníků a odpovídá za činnost policie. Logickým závěrem této právní úpravy je, že systemizaci služebních a pracovních míst konkrétního krajského ředitelství, resp. změnu systemizace, schvaluje policejní prezident a nikoli vláda, jak namítá žalobce. Podpůrným argumentem je i oprávnění policejního prezidenta jako služebního funkcionáře vydat ve smyslu § 5 odst. 1 služebního zákona služební předpis, který je pro příslušníky závazný. V souladu s tímto ustanovením služebního zákona vydal policejní prezident závazný pokyn č. 148/2008, kterým se stanoví zásady systemizace služebních a pracovních míst Policie České republiky a postup při přípravě a zpracování návrhů změn v systemizaci služebních a pracovních míst v Policii České republiky, podle něhož byl v daném případě návrh systemizace služebních a pracovních míst zpracováván, jak je uvedeno v úvodu tohoto dokumentu, jehož kopie je založena ve správním spise. Jedná se o „návrh změny systemizace služebních a pracovních míst Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje a městského ředitelství policie Plzeň“, kde je uvedena předpokládaná platnost změn ke dni 1. 1. 2013. Návrh obsahuje odůvodnění změn s vyčíslením, o kolik se sníží počet systemizovaných služebních míst. Přílohou je „Přehled plánovaných míst na rok 2013“. V přehledu služebních míst u Odboru služby dopravní policie (strana 6) není uvedena funkce zástupce vedoucího odboru služby dopravní policie, kterou zde do 31. 12. 2012 vykonával žalobce.

28. Ve správním spise je založena kopie listiny nazvané „Referátník“ označená čj. KRPP-171219-2/ČJ-20120300NL, ve věci „Návrh na změnu v systemizaci Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje a Městského ředitelství policie Plzeň“. K námitce žalobce, že z tohoto referátníku jednoznačně nevyplývá, že by byl návrh policejním prezidentem schválen, žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl: *„Referátník je tiskopis sloužící k zaznamenání základních údajů o dokumentu a postupu jeho vyřízení, jeho součástí je příloha tvořená vlastním dokumentem Jak již z účelu referátníku a jeho úvodní strany plyne, k dokumentu (systemizaci) se před schválením, viz tučně zvýrazněná věta v pravé horní části úvodní strany, vyjadřovali zde uvedení služební funkcionáři a další zainteresované osoby. Podpisem bez dalšího s ním vyjádřili svůj souhlas. Dokument následně schválil policejní prezident 10. prosince 2012, viz tučně zvýrazněná věta „schválí“ v pravé spodní části úvodní strany. Policejní prezident tímto podpisem předkládanou systemizaci služebních míst schválil.“* K námitce žalobce, že je přílohou referátníku toliko „návrh“ systemizace, nikoli schválená změna, žalovaný odkázal *„na zažitou vnitřní terminologii a standardizované postupy uvnitř Policie České republiky (viz např. čl. 8 ZP PP 148/2008 ...), jenž při schvalování systemizace služebních míst s termínem „návrh změny systemizace“ pracují. Vytváření dalšího dokumentu, tentokrát beze slova „Návrh“, který by byl pouhou kopií referátníku, tak jak má na mysli odvolatel, by bylo zcela absurdní, neodůvodněně byrokratické a bez dalšího věcného významu.“* Obdobně se žalovaný vyjádřil k žalobcem již v odvolání namítanému slovu užitému v referátníku „schválí“, že se nejedná o konstrukci žalobce, že snad policejní prezident návrh jen předschválil a pak jej ještě jednou schválí.

29. Rovněž s uvedeným zdůvodněním procesu schválení návrhu změny systemizace provedeného žalovaným v odůvodnění napadeného rozhodnutí se soud ztotožňuje a dodává, že na kopii referátníku založené ve správním spise jsou ve střední části uvedeny pod nadpisem „Před schválením:“ čtyři podpisy služebních funkcionářů s uvedením jak jejich jména, příjmení a hodnosti, tak jejich služebního zařazení. V dolní části vpravo je pod nadpisem „schválí:“ uvedeno vytištěné jméno, příjmení, hodnost a funkce, policejního prezidenta a vlastnoruční podpis. Dle názoru soudu není důvodu pochybovat, že uvedený návrh změny systemizace služebních a pracovních míst byl schválen dne 10. 12. 2012 policejním prezidentem a tím se z „návrhu“ stal dokument, který byl řádně schválen policejním prezidentem a stal se tak závazným pro systemizaci služebních a pracovních míst Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje a Městského ředitelství policie Plzeň s účinností od 1. 1. 2013. Soud proto konstatuje, že byl žalobce ze svého služebního místa odvolán na základě řádně schválené změny systemizace služebních míst, tzn. na základě organizačních změn řádně schválených v souladu se služebním zákonem.

II.

30. Dále se soud zabýval námitkami směřujícími vůči procesnímu postupu správního orgánu I. stupně. Ze správního spisu soud zjistil z kopie úředního záznamu ze dne 15.11.2012 podepsaného plk. Mgr. V.T., vedoucím služby dopravní policie, že se uskutečnilo dne 14. 11. 2012 jednání, jehož byli krom žalobce dále přítomni ředitel Krajského ředitelství Policie Plzeňského kraje a náměstek ředitele pro vnější službu, a důvodem bylo „*řešení situace u OSDP v souvislosti se zrušením místa ZV OSDP v nové organizační struktuře od 1. 1. 2013 v rámci krajského ředitelství.*“ Dále je ve správním spise založena kopie písemnosti z 19. 12. 2012 nazvaná „*Zahájení řízení ve věcech služebního poměru – sdělení*“, kterou žalobce převzal, jak sám uvádí dne 20. 12. 2012 (podpis nečitelný). Žalobci zde bylo sděleno, že bude ze služebního místa zástupce vedoucího odboru služby dopravní policie Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje v souladu s ust. § 25 odst. 1 písm. a) služebního zákona dne 31. prosince 2012 odvolán, neboť „*Vaše současné služební místo je k tomuto dni z důvodu organizačních změn ... zrušeno. Tato organizační změna je součástí návrhu změn systemizace služebních a pracovních míst ... vedeno pod čj. KRPP-171219-2/ČJ-2012-0300NL, která byla dne 13. listopadu 2012 předložena odborovým organizacím působícím v Policii ČR a navržena ke schválení panu policejními prezidentovi s účinností od 1. ledna 2013. Tato navržená restrukturalizace systemizovaných služebních míst ... byla dne 10. prosince 2012 schválena panem policejním prezidentem k realizaci.*“ Žalobci bylo ve sdělení dále oznámeno, že bylo „*dne 19. prosince 2012 s panem policejním prezidentem rozhodnuto o Vašem ustanovení ke dni 1. ledna 2013 na služební místo ... do personální pravomoci ředitelství služby dopravní policie policejního prezidia ČR.*“ V závěru byl žalobce poučen o svých oprávněních ve smyslu § 174 odst. 1 a § 172 odst. 1 služebního zákona, tj. o právu vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladům, ke způsobu jejich zjištění, navrhnout jejich doplnění, nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, zvolit si zástupce. K tomu mu byla stanovena lhůta tří pracovních dnů, nejpozději však do 31. 12. 2012. Přípisem z 21. 12. 2012, žalobcem převzatým téhož dne, byla opravena tisková chyba a žalobce byl poučen, že má u oprávněné osoby možnost seznámit se se spisovým materiálem a současně ve lhůtě do 31. 12. 2012 vyjádřit v předmětném řízení své stanovisko. Dále je ve správním spisu založena kopie

záznamu z ústního jednání datovaná dne 21. 12. 2012, kde je uvedeno, že byl žalobce toho dne seznámen se spisovým materiálem pod příslušným čj., pořídil si kopii dvou dokumentů pod poř.č. 2 a 3 a uvedl, že se ke spisovému materiálu vyjádří ve stanovené lhůtě. Přípisem ze dne 28. 12. 2012, ve stejný den podaným k poštovní přepravě (kopie podacího lístku a dodejky), se žalobce vyjádřil a navrhoval provedení důkazů. Žalobce zde uvedl, že při nahlédnutí do spisu zjistil, že zde nejsou založeny doklady, na které je ve sdělení o zahájení řízení odkazováno. Žalobce proto navrhoval, aby bylo předloženo k důkazu schválení policejního prezidenta ze dne 10. 12. 2012 a rozhodnutí policejního prezidenta ze dne 19. 12. 2012.

31. Ve správním spise je založena kopie prvostupňového rozhodnutí ze dne 31. 12. 2012 a kopie rozhodnutí ředitele Ředitelství služby dopravní policie ve věcech služebního poměru z 31. 12. 2012, č. 19/2012, jímž byl žalobce ustanoven podle § 20 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru na služební místo v personální pravomoci ředitele Ředitelství služby dopravní policie Policejního prezidia České republiky s místem služebního působení Praha. Žalobce podepsal jejich převzetí dne 31. 12. 2012.

32. K námitce, že nebylo žalobci umožněno vyjádřit se před vydáním prvostupňového rozhodnutí ke všem podkladům, žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že „*byl odvolatel poučen o svých právech, též byl seznámen před vydáním napadeného rozhodnutí se stěžejním podkladem rozhodnutí, kterým byla schválena systemizace služebních míst.*“ S tím soud vzhledem k výše uvedenému souhlasí. K námitce, že rozhodnutí zcela postrádá vypořádání se s vyjádřením žalobce a s jeho návrhy, žalovaný uvedl, že „*služební funkcionář pochybil zejména v tom, že stanovil odvolateli možnost vyjádřit se do 31. prosince 2012, přestože bylo zřejmé, že ten den již musí být rozhodnutí odvolateli doručeno, a technicky, vzhledem k nastaveným mechanismům vnitřní pošty, bylo velmi pravděpodobné, že se o případném vyjádření odvolatele, doručené držitelem poštovní licence, služební funkcionář nemusí dovědět. Nicméně přes všechny tyto vady nelze dospět k závěru, že jsou způsobilé zapříčinit nezákonnost napadeného rozhodnutí.*“ Uvedený závěr žalovaný zdůvodnil tím, že „*na rozdíl od obecné úpravy správního řízení obsažené v ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, ustanovení služebního zákona odvolacímu orgánu neumožňuje zrušení a vrácení věci prvoinstančnímu orgánu s tím, aby v novém řízení napravil zjištěná pochybení. V projednávaném případě bylo proto rozhodující, zda pochybení prvoinstančního správního orgánu bylo napravitelné v odvolacím řízení a zda zde skutečně napraveno bylo.*“ Žalovaný v té souvislosti odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, čj. 3 Ads 22/2009-70, dostupný na www.nssoud.cz. S touto argumentací žalovaného se soud rovněž ztotožňuje, neboť v citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud v obdobné věci poukázal na ustanovení § 190 odst. 8 služebního zákona, podle něhož *jsou-li pro to důvody, odvolací orgán rozhodnutí změni nebo zruší a řízení zastaví, jinak odvolání zamítne a rozhodnutí potvrdí*, a protože žalobce měl možnost využít svá procesní práva v odvolacím řízení a žalovaný se v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vypořádal řádně s odvolacími námitkami, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že „*nebylo nutné zrušení rozhodnutí žalovaného a vrácení věci s tím, že je třeba žalobci umožnit využití jeho procesních práv podle § 174 odst. 1 služebního zákona.*“ Obdobná je situace i v nyní soudem posuzované věci.

33. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že bylo žalobci umožněno v rámci odvolacího řízení nahlédnout do celého spisu, včetně jeho doplnění. Reagoval tak na námitku uplatněnou v odvolání, že v době, kdy v rámci prvoinstančního řízení do správního spisu nahlížel, nebyl v něm zařazen úřední záznam ředitele KŘPPK ze dne 21. 12. 2012 (viz odst. 11). V odůvodnění napadeného rozhodnutí je reagováno i na další žalobcem v rámci celého správního řízení uplatněné námitky a na jeho návrhy k doplnění (návrh na důkaz o schválení návrhu systemizace vládou). Pokud žalobce v žalobě uvádí námitky vůči úvodu odůvodnění napadeného rozhodnutí (viz odst. 9), pak se jedná o argumentaci žalovaného, kterou soud zopakoval v odst. 21 tohoto rozsudku a správnost tam uvedených závěrů žalovaného zdůvodnil příslušnými ustanoveními služebního zákona a na ně navazující argumentací soudu – viz odst. 24 až 26. Rovněž námitky uvedené v odst. 10 nejsou důvodné, neboť zdůvodnění pochybení služebního funkcionáře, které bylo napraveno v rámci odvolacího řízení, je v souladu s citovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu. K námitce citované v odst. 11 soud dodává, že dle jeho názoru nebylo nutné, aby se žalovaný doslova vypořádával s každou námitkou žalobce, zde s námitkou z podání ze dne 25. 3. 2013, neboť bylo postačující, že konstatoval pochybení služebního funkcionáře, které bylo napraveno v odvolacím řízení, ve kterém byl žalobce seznámen s obsahem správního spisu v celém rozsahu, tedy včetně jeho dodatků. Kopie předmětného úředního záznamu ze dne 21. 12. 2012 je ve správním spise založena a jejím obsahem je záznam o standardní telefonické konferenci ředitelů policejních ředitelství s policejním prezidentem, která se uskutečnila dne 19. 12. 2012, a mimo jiné bylo projednáno umístění policistů, kteří jsou zařazeni na systemizovaných služebních místech, která jsou v důsledku organizačních změn dnem 31. 12. 2012 zrušena. Při uvedené telefonické konferenci bylo policejním prezidentem sděleno, že bude žalobce ustanoven na jiné volné systemizované služební místo u Ředitelství služby dopravní policie Policejního prezidia, o čemž bylo následně rozhodnuto v rámci prvoinstančního rozhodnutí. Z uvedeného důvodu neexistuje žádné písemné rozhodnutí policejního prezidenta ze dne 19. 12. 2012, které žalobce rovněž navrhoval do podkladů doplnit.

Závěr

34. Soud dospěl k závěru, že v mezích žalobních bodů nebyl žalobce zkrácen na svých právech ani rozhodnutím správního orgánu ani jeho postupem, proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

VI. Náklady řízení

35. Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.
(§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Plzni dne 31. ledna 2014

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová